

v teh dveh mesecih doplačati toliko, da bodo imeli vplačano do konca leta 1935. Vsak naročnik naj torej pazi, da bo v decembru 1934 ali vsaj v januarju 1935 imel vplačano naročnino do konca leta 1935, ker bodo v prihodnjem letu samo tisti zavarovani.

§ 4. Podpora dobi izplačano oni, ki ima hišo v najemu. Prevžitkar, član družine ali uslužbenec, ki je bil celoleten naročnik, ni deležen zavarovanja. Enako niso zavarovane viničarske, gozdne in lovske kočje, ker v njih stanujejo lastnikovi nastavljenjci.

§ 5. Podpora se ne izplača: ako je naročnik sam zažgal, ali po kaznjivi zanikarnosti povzročil požar; — ako zavarovalni odsek ugotovi, da je bila hiša do svoje polne vrednosti zavarovana in se je ta zavarovalnina tudi izplačala; — ako je povzročitelj požara (recimo železnica) škodo v celoti povrnil; — ako je požar nastal vsled vojne, upora, eksplozije javnih zalag smodnika. — Vsak spor rešuje samo zavarovalni odsek in je vsako sodno postopanje izključeno.

§ 6. Vlogo za izplačilo zavarovalnine je napraviti takoj po požaru. Kdor se tekom enega meseca ni prijavil, ne more zavarovalnine več zahtevati. Vlogi je priložiti potrdilo občinskega urada, ki je koleka prosto, kjer mora biti potrjeno: kdaj je nastal požar, vzrok, številka hiše, ki je pogorela, kje in za kako vsoto je bila hiša zavarovana.

§ 7. Podpora se izplača v celoti brez odbitkov samo po poštni nakaznici takoj, ko dospe obveznica zavarovanca, da bo ostal tudi v bodoče naročnik »Slovenskega gospodarja« ter da bo pridobil v svoji okolici dva nova celoletna naročnika.

§ 8. Oni, ki je podporo prejel, je dolžen dati pri cerkvi skupno z občinskimi oznanili to objaviti, da je prejel zavarovalnino »Slovenskega gospodarja« izplačano. Zavarovalni odesk.

*

Vinka ni natiralo med obsojlske klateže pomanjkanje dela in jela doma, ampak očetova uprav drenova sebičnost in trdosrčnost.

Stari Lapuh je imel le sina edinca Vinka. Kot vdovec se je ženil drugič, a je ostal brez nadaljnjega potomstva. Oklepal se je z vso že bolj priletno trmo v tolikih slučajih pogubonosne rečenice: Ti meni luč, jaz tebi ključ!

Na Lapuhovini je bil vse v eni osebi stari Franc. Kar je bilo ostalih razumnih in nemih živih bitij na domu, so ječala v suženjski pokorščini pod gospodarjevo grčavostjo.

Stari stiskač je bil v srcu ponosen na postavnega ter sicer pametnega sina; ni pa imel zanj niti v odrasli mladeniški dobi drugega nego garanje od zore do mraka, trde besede in niti v nedeljo in na praznik bi ne bil smel med sovrstnike. Da ni ločil Vinko dolgo časa krajcarja od groša in cvančgarce, je bila očetova krivda, ki je trdo zavezoval cvenk ter papir v svoj mehur, za kojega skrivališče je znal le on sam.

Prenapete vzgojne vajeti se rade potrgajo osobito pri odraščajočih kmečkih fantih.

Kako napreduje „Slov. gospodar“?

Dosedaj so nekateri kraji res razveseljivo napredovali. Omeniti moramo predvsem Prekmurje in Posavje, dočim Savinjska dolina še ni dovolj razgibana, vendar upamo, da ne bode za-

Sv. Anton na Pohorju. Še nismo v snegu, če tudi se nam obeta in kakor nam privoščijo tisti tam doli v dolinah. Lepo je tu gori. Briti se nam ni treba, ker nas obrije burja vsaki teden po dvakrat, kakor se to spodobi. Krizo bi radi prežagali na drobne kose, pa se ne da prijeti, dasiravno jo čutimo vsi. Les ne gre v promet, živina tudi ne, le poštnih položnic za plačevanje davkov nam ne manjka. Kriza je vzrok, da si tuptam kdo hoče pomagati z izdelovanjem denarja. Pa ne pri nas, Bog varuj! Smo prepošteni Pohorci. — V cerkvi bo treba nekaj popravil, pa tuč nabaviti si bo treba to ir. ono, ker v novem letu nas čakajo važni dogodki. »Slovenskega gospodarja« bi še mnogi radi brali, pa ni pare za naročnino.

St. Peter pri Mariboru. Na starega leta dan je umrla najstarejša šentpeterska župljanka Liponik Alojzija iz Metave, stara 91 let. Pokojna je bila globokoverna ženica, potrpežljiva kot svetopisemski Job in vdana v voljo božjo. Zato pa je tudi tek svojega življenja srečno dokončala in, upamo, tudi zaslužila krogi večnega življenja. — V sredo po novem letu se je vršila pri nas zopet zlata poroka. Zlatoporočenca sta bila Oman Jurij in Marija, viničarja iz Dragučove, ki sta bila meseca novembra 1884 v naši župni cerkvi poročena. Dal Bog, da bi dneva, ki so jama še določeni, preživela v miru, zdravju, miru in zadovoljnosti! — V pretečenem letu je bilo v naši župniji rojenih 40, umrlih 26, poročenih pa je bilo 10 parov. Torej smo od prejšnjega leta nazadovali v vsem. — Fantovski odsek je imel na novega leta dan svojo skupno fan-

ostala. Ostali kraji se držijo dobro. — Agitatorji pridno delajo ponekod, drugod zopet nimamo še dobrih stikov. — Reklamno številkó smo zopet poslali v Savinjsko dolino, Posavje in Prekmurje.

Prijatelji, delajmo, delajmo z veseljem za dober tisk!

tovska pobožnost. Pri rani službi božji so z malimi izjemami pristopili skoraj vsi fantje župnije k mizi Gospodovi, popoldne pa so imeli svoj poučni sestanek. — Novo leto je novo upanje! Upamo, da se v svojem upanju ne bomo varali, kakor se nismo dosedaj, in to tembolj, ker se že tisti pridružujejo našemu upanju, ki so mislili, da bo večno trajalo njihovo zmagoslavje. Število naročnikov »Slovenskega gospodarja« narašča. Skoraj ne bo hiše, ki bi ne bila naročena nanj. Naj le naši vrli fantje od KA svojo apostolsko delo za naš tisk nadaljujejo. Šentpeterski dopisnik pa se bo že pobrigal, da novic šentpeterskih ne bo zmanjkalo.

Dogoše pri Mariboru. († Bivši župan Silvester Cebe.) V Dogošah je umrl kovaški mojster, posestnik, cerkveni ključar in dolgoletni vzorni župan občine Dogoše g. Silvester Cebe, star nad 60 let. Z rajnim Cebejem lega v grob ugleden mož iz kmetijskih vodilnih vrst. Cebe je bil inteligenčen, značajan mož, kakor jih malo najdemo. Ponosen je bil na svoj kovaški poklic in na kmetijski stan. Kot župan je vodil domačo občino tako vzorno, da je bila vas Dogoše več let brez občinskih doklad. G. Cebe je sodeloval tudi pri zgradbi znanega dupleškega mostu in se je sploh zelo zanimal za napredek gospodarstva v mariborski okolici. V domači vasi je veljal kot dober svetovalec vsem, ki so potrebovali dobrega nasveta in ga bodo občani gotovo zelo pogrešali. Cebe je bil eden tistih mož, ki je skupno z rajnim poslancem Pišekom pomagal organizirati slovenskega kmeta v Kmetijski zvezi. Bil je zaveden narodnjak in odločen katoličan. Pokopali so ga na pokopališču hočke podružnice v Devici Mariji v Brezju pri Mariboru. Naj sveti blagemu slovenskemu možu nebeška luč!

Posestnikov sin — slabši od berača! Tej istini se je uprla celotna Vinkova notranjost. Mirna namigavanja ter prošnje, naj mu prepusti vsaj kako tele v odrejo in last, so se vse odbila ob očetovi sebičnosti. Fant je segel po samopomoči, začel je uha-jati v nočeh na vas, kjer je zvedel, da so rakarji gospoda.

Po domačih potokih je pričel z lovom na rake. Zaslužil je par krajcarjev in ti so začeli iz njegovega žepa upiti po razmnožitvi in osamosvojitvi, predno bo očka toliko oslabeled, da bo zahteval luč in ponujal sinu ključ!

Stari tnal se niti sanjalo ni, v kako družbo je zašel sin, ko se je slednji že prepričal, da obsega božji svet nekaj več nego so hribčkaste ter grabaste Sromlje.

Lapuhovemu gospodarju se je godilo neko nedeljo na fari kakor v hčer zaverovani materi, kateri zaupa škodoželjna soseda, da bo postala v kratkem — stara majka!

Vinko — rakar! Ta vest je bila Lapuhu ogenj v strehi. Prirohnel je od nedeljske službe božje nad sina, zahteval potrdilo, da gre za obrekovanje; a se

nje delo, da ga bo vsaj prelistal.

Potomstvo

enega para poljske miši se razmnoži v 1 letu na 360 komadov. Žito, katerega uniči na leto 360 miši, tehta 18 stotov.

Samo ena žuželjka

živi na površju morja in gre za takozvano morskó stenico. Prvič so opazili to žuželjko pri raziskovalnem jadranju okoli sveta leta 1861. Tudi danes je znano le malo o življenjskih pogojih te živalice, ki se upa 600 km daleč na morje, po kojega gladini se poganja z bliskavico s pomočjo zadnjih nog. Steniče noge izpušča jo mastno tekočino in radi tega se obdrži živalica na površini.